

Forestilling, førend man har seet det i dets Virkninger. Den Stilling, som jeg og Mange med mig, haaber jeg, indtage, gruntdes sig simpelthen paa den Omstændighed, at vi have her i Landet indført et finantsielt System, ifølge hvilket der maa skee en Udbetaling udenfor Finantsloven, som grundlovmæssigt forelægges i Begyndelsen af enhver Session. Der maa skee Udbetalinger udenfor denne Finantslov, og det nytter aldeles ikke, hvad man siger, hvilke formelle Indbendinger man gjør, saaledes er Sagen nu engang ordnet her. Nu er altsaa Spørgsmaalet dette: naar der skal skee en Udbetaling udenfor Finantsloven, er der saa ikke en tilstrækkelig Grund til at antage, at en Lov, der paalægger en vis Sum Afholdelse, maa for enhver Minister være tilstrækkelig tvingenbe til at foretage denne Udbetaling? Dermed er det indbrømmet, at i det Dieblit, en saadan Udbetaling skeer, mangler der en Formalket, men det er en Mangel som der nu ikke kan lægges saa megen Vægt paa, idet vi lige fra Begyndelsen af have erkjendt, at vi ikke ville lægge Vægt derpaa. Hvorledes nu denne formelle Mangel senere skal afhjælpes, derom har man Tvivl, og der kan være forskjellige Meninger derom; men det staaer aldeles ikke i Forbindelse med det Spørgsmaal: om nogen Minister skulde kunne mene, at der ikke var fuldstændig Pligt for ham tilstede til at afholde en Udgift, som en Lov paaløb. Jeg anseer det for en Selvfølge, at enhver Sum, som en Domstol tilkjendte, og som ikke var opført i Finantsloven, maatte ligefrem udbetales af Statskassen.

Indenrigsministeren: Jeg anseer det for ønskeligt, naar man anerkjender, at der er en formel Mangel ved Loven, derfor denne Bestemmelse, hvorom der er Tale, ikke vedtages, at man retter Mangelen og lader Bestemmelsen staae. Det er ganske rigtigt, der er en formel Mangel tilstede, nemlig Bemyndigelse til Udtælling for det kommende Finantsaar, og den rettes derpaa ved det, der er foreslaaet, og derfor troer jeg ikke, det behøver at gaas ud. Det er slet ikke noget Nyt; denne Bestemmelse er passeret gjennem en Række af Aar i mange forskjellige Love. Der er Tilfælde, hvor jeg finder denne Bestemmelse urigtig, f. Ex. i Lo-

ven om Fremme af Selveiendom paa Stiftelsernes Godser; men her derimod vilde jeg ikke finde det rigtigt at lade den gaas ud; thi ved denne Bestemmelse rettes en formel Mangel, og fordi det i visse Tilfælde kan være nødvendigt at faae Til lægsbevillinger, seer jeg ikke, hvorfor man ikke skal give Bemyndigelsen samtids med, at man bestemmer selve Beløbene. Derfor en 5:de 6:de Aar her staae op og sige: Saaledes forstaae vi ikke denne Lov, at man ved den har Ret til Udtælling; vi forstaae den saaledes, at Beløbene først skulle udtæles, naar Bevillingen er skeet gjennem Finantsloven, saa turde jeg virkelig ikke udbetale; thi saa saae jeg, at der var en anden Opfattelse af denne Lov, og det kan ikke nægtes, at Loven kan opfattes paa forskjellige Maader, baade saaledes, at Udtællingen skal skee strax, og saaledes, at den først skal bevilges gjennem Finantsloven. Jeg seer derfor ikke, at der kan være det Ringeste til Hinder for at lade denne Slutningsbestemmelse staae. Jeg finder heller ikke, at det er et værdigt Stridsæmne mellem Thingene. Det er ikke derpaa, det kommer an; det kommer an paa, at den rette Begrænsning fastholdes, at der til enhver Udbetaling skal en Bevilling gjennem Finantsloven, og paa den anden Side, at man ikke ved denne Omstændighed søger at paatrykke Love en finantsiel Charakter, hvor den ikke er tilstede. Her finder jeg det rigtigt at lade denne Bestemmelse blive staaende, lige som at lade den gaas ud i Loven om Fremme af Selveiendom paa Stiftelsernes Godser.

Andræ: Jeg troer, at lidt efter lidt kommer der dog en større Klarhed ind i Sagen, og nu er der kun eet Punkt tilbage, hvorom der kan være Tvivl. Det er indbrømmet, at der er en formel Mangel tilstede med Hensyn til Udbetalingen af Pengebeløbene i Henhold til nærværende Lov; men jeg har gjentagende sagt og har Vællighed til at sige det igjen, at den samme formelle Mangel vil findes i mange andre Love, og at det er en i og for sig uvæsentlig Mangel. Men dermed er det ikke sagt, at det skulde være rigtigt at rette den paa en hvilken som helst Maade, og nu kommer Uenigheden med den høitærede Minister. Jeg vil fra mit Stand-